

Sygn. akt: I C 338/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. Z. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę 2915,62 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt złotych i sześćdziesiąt dwa grosze) wraz :

- z odsetkami umownymi w wysokości 24 % w stosunku rocznym, ale nie więcej niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 2.190 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt złotych) od dnia 15 września 2012 r. do dnia zapłaty,

- z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 212,01 zł (dwieście dwanaście złotych i jeden grosz) od dnia 17 września 2012 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie postępowanie w sprawie umarza,

III. odstępuje od obciążania pozwanej A. Z. kosztami postępowania,

IV. przyznaje od Skarbu Państwa – Kasa SR w Nysie na rzecz radcy prawnej K. N. kwotę 600 zł (sześćset złotych) plus należny od niej podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. we W. w dniu 17 września 2012 r. wniosła przeciwko pozwanej A. Z. powództwo w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 3.065,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 362,01 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami umownymi w wysokości 24 % jednak nie wyższymi od czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 2.190,00 zł od dnia 15 września 2012 r. do dnia zapłaty. Domagała się także o zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 1 marca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wydał postanowienie w przedmiocie wpisu do rejestru

przedsiębiorców KRS połączenia (...) Banku S.A. oraz (...) Bank (...) S.A. poprzez przejęcie (...) Bank (...) S.A. przez (...) Bank S.A., który z tym dniem wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank (...) S.A. zgodnie z art. 494 § 1 k.s.h.

W dniu 9 kwietnia 2008 r. pomiędzy pozwaną A. Z., a stroną powodową została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) podpisana przez pozwaną. Na podstawie przedmiotowej umowy bank przyznał pozwanej limit kredytowy w wysokości 2.200,00 zł, zobowiązał się ponadto do dostarczenia karty i rozliczania transakcji dokonanych przy jej użyciu oraz prowadzenia rachunku karty. Pozwana natomiast zobowiązała się do dokonywania spłaty kwot transakcji wraz z należnymi odsetkami i kwotami opłat i prowizji w wysokości co najmniej minimalnej kwoty spłaty podanej w wyciągu karty. Pozwana po otrzymaniu karty i dokonaniu jej aktywacji dokonała przy jej pomocy transakcji na kwotę łącznie 2.190,00 zł. W związku z nierealizowaniem przez pozwaną swoich zobowiązań i brakiem skuteczności podjętych przez bank działań upominawczych – windykacyjnych, strona powodowa wypowiedziała umowę, a z ostatnim dniem wypowiedzenia, tj. 12 kwietnia 2012 r. cała niespłacona należność wynikająca z transakcji dokonanych za pomocą przedmiotowej karty została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo tego do dnia wniesienia pozwu pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia.

26 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 16562117/12 wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazując pozwanej zapłatę na rzecz strony powodowej kwoty łącznej 3.065,62 zł wraz z żądanymi odsetkami oraz kwoty 39 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Pozwana A. Z. w dniu 11 grudnia 2012 r. (k. 5-6) wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu sprzeciwu podała, iż znajduje się w bardzo trudnej sytuacji losowej pobierając jedynie rentę socjalną. Zadłużenie wobec powoda zostało zaciągnięte w celu pokrycia niezbędnych kosztów leczenia, rehabilitacji i edukacji, gdyż pozwana od urodzenia zmaga się z licznymi poważnymi chorobami. Jej sytuacja finansowa uległa znacznemu pogorszeniu w momencie, kiedy utraciła zatrudnienie. Pozwana podniosła nadto, iż jest bezsporne, że posiada wobec strony powodowej zobowiązania z tytułu transakcji dokonywanych za pośrednictwem karty kredytowej. Jednak karta kredytowa, którą się posługiwała była ubezpieczona od utraty pracy, wobec czego pozwana nie powinna odpowiadać za zobowiązania zaciągnięte przy jej użyciu. Pozwana wskazała także, że skoro jej kredyt był ubezpieczony, a bank nie uznał tego ubezpieczenia, to kwota zobowiązania winna zostać pomniejszona o składki pobrane na to ubezpieczenie.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Nysie.

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu strona powodowa reprezentowana przez prokurenta uzupełniając braki formalne pozwu w dniu 26 kwietnia 2013 r. (k. 16-22) podtrzymała żądanie pozwu w zakresie żądanej kwoty należności głównej oraz odsetek i kosztów postępowania, rozszerzając to żądanie jeszcze o zwrot kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana uzupełniając braki formalne sprzeciwu pismem z dnia 29 kwietnia 2013 r. (k. 39-41) oprócz dotychczas podniesionych okoliczności podniosła także, że od kwietnia jest w ciąży w związku z czym jej wydatki wzrosły, a jej stan zdrowia w dalszym ciągu ulega pogorszeniu. Podała, że jej renta socjalna wynosi 430 zł. Wskazała także, że gdy zawierała umowy z bankami pozostawała w stosunku zatrudnienia, a uzyskiwany przez nią dochód był zabezpieczeniem spłaty zobowiązań. Pozwana zaznaczyła także, że wpływ na pogorszenie jej sytuacji miała śmierć jej ojca, który był wobec niej zobowiązany do świadczenia alimentacyjnego w kwocie 500 zł, a także utrata stypendium socjalnego po otrzymaniu urlopu zdrowotnego. Nadto pozwana podkreśliła, że bank nie odpowiedział na jej zapytania dotyczące uznania ubezpieczenia karty kredytowej ani na pismo informujące o utracie pracy z 2009 r., a zaciągnięte zobowiązania w miarę możliwości spłaca, bowiem z ok 40.000,00 zł zadłużenia pozostało jej do spłaty ok 10.000,00 zł

Odpowiadając na sprzeciw pozwanej strona powodowa (...) Bank S.A. we W. w piśmie z dnia 27 maja 2013 r. (k. 48-50) zasadniczo podtrzymała wyrażone dotychczas stanowisko oraz jednocześnie w związku z wpłatami dokonanyymi przez pozwaną po wniesieniu pozwu cofnęła pozew ze zrzeczeniem się z roszczenia co do kwoty 150 zł względem odsetek kwotowych i tym samym domagała się kwoty: 2.190,00 zł z tytułu transakcji gotówkowych wraz z odsetkami umownymi nie wyższymi jednak niż odsetki maksymalne liczonymi od 15 września 2012 r. do dnia zapłaty, kwoty 212,01 zł tytułem skapitalizowanych odsetek wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kwotę 513,60 zł tytułem monitów.

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2014 r. (k. 85) pełnomocnik z urzędu pozwanej oświadczył, iż uznaje żądanie pozwu w zakresie należności głównej, natomiast wniósł o oddalenie powództwa w zakresie odsetek i kosztów monitów i upomnień wskazując, że pozwana, gdyby mogła, to sama spłacałaby kredyt. Nadto pełnomocnik podkreślił, że pozwana pozostawała w błędnym przekonaniu, że posiada ubezpieczenie na wypadek utraty pracy - w tym utwierdzali ją pracownicy banku. Ponadto pełnomocnik z urzędu pozwanej wniósł o rozłożenie zasądzonej należności na raty po 50 zł miesięcznie oraz zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, które nie zostały pokryte w całości ani w części.

Pozwana A. Z. podtrzymała stanowisko pełnomocnika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 marca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wydał postanowienie w przedmiocie wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS połączenia (...) Banku S.A. oraz (...) Banku (...) S.A. poprzez przejęcie (...) Bank (...) S.A. przez (...) Bank S.A., który z tym dniem wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank (...) S.A. zgodnie z art. 494 § 1 k.s.h.

Dowód: fakt bezsporny

W dniu 9 kwietnia 2008 r. pomiędzy pozwaną A. Z., a (...) Bank (...) S.A. została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) podpisana przez pozwaną. Na podstawie przedmiotowej umowy bank przyznał pozwanej limit kredytowy w wysokości 2.200,00 zł, zobowiązał się ponadto do dostarczenia karty i rozliczania transakcji dokonanych przy jej użyciu oraz prowadzenia rachunku karty. Pozwana natomiast zobowiązała się do dokonywania spłaty kwot transakcji wraz z należnymi odsetkami i kwotami opłat i prowizji w wysokości co najmniej minimalnej kwoty spłaty podanej w wyciągu karty. Pozwana po otrzymaniu karty dokonała po jej aktywacji transakcji na kwotę łącznie 2.190,00 zł. W związku z nierealizowaniem przez pozwaną swoich zobowiązań i brakiem skuteczności podjętych przez bank działań upominawczych – windykacyjnych, strona powodowa wypowiedziała umowę, a z ostatnim dniem wypowiedzenia, tj. 12 kwietnia 2012 r. cała niespłacona należność wynikająca z transakcji dokonanych za pomocą przedmiotowej karty została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności.

Dowód: wykaz operacji na rachunku karty k. 23 – 30; umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) k. 31 – 33; regulamin umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty k. 34 - 35; zestawienie transakcji i operacji z rachunku k. 42; historia działań windykacyjnych k. 51.

Przedmiotowa umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) objęta była ubezpieczeniem zabezpieczenia operacji kartą na wypadek jej utraty oraz grupowym ubezpieczeniem na życie, które obejmowało ubezpieczenie na życie, na wypadek trwałego i całkowitego inwalidztwa na skutek nieszczęśliwego wypadku oraz na wypadek śmierci na skutek nieszczęśliwego wypadku. Transakcje dokonywane na podstawie umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) nie były objęte ubezpieczeniem od utraty pracy.

Dowód: ogólne warunki ubezpieczenia, k. 82.

Zgodnie z treścią umowy strona powodowa miała prawo do naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości oprocentowania limitu kredytowego, tj. w wysokości 24% od transakcji gotówkowych, 20% od transakcji bezgotówkowych, 18% od transakcji bezgotówkowych. W trakcie trwania umowy o przyznanie limitu kredytowego i przyznanie karty nr (...), także pobierano opłat z tytułu kosztów monitów i upomnień, kosztów ubezpieczenia kredytu, zabezpieczenia operacji kartą. Pozwana A. Z. na podstawie powyższej umowy dokonała kartą transakcji gotówkowych na kwotę 2.190 zł, naliczone odsetki od dnia księgowania pierwszej transakcji do dnia wniesienia pozwu wyniosły 362,01 zł. W związku z niewywiązywaniem się przez pozwaną z warunków umowy - w szczególności brakiem spłat zadłużenia i wykonywanymi działaniami windykacyjnymi obciążono pozwaną kosztami monitów i upomnień w kwocie 516,31 zł

Dowód: wykaz operacji na rachunku karty k. 23 – 30; umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) k. 31 – 33; regulamin umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty, k. 34 - 35; tabela opłat i prowizji, k. 36, historia działań windykacyjnych k. 51.

Pozwana A. Z. po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie dokonała dobrowolnej wpłaty kwot po 50 zł w dniu 28 września 2012 r., 26 października 2012 r. oraz 28 grudnia 2012 r.

Dowód: fakt bezsporny; potwierdzenie nadania przekazu pocztowego, k. 43.

Pozwana A. Z. pozostaje w trudnej sytuacji życiowej - jest osobą niepełnosprawną, zmagająca się z chorobami od dzieciństwa. Aktualnie pozwana utrzymuje się jedynie z renty socjalnej w wysokości 439 zł, a jej wydatki uległy zwiększeniu po urodzeniu dziecka. Pozwana ma na utrzymaniu córkę w wieku 2 miesięcy, jest w trakcie ustalania ojcostwa córki w Sądzie Rejonowym w Nysie. Mieszka wspólnie z matką w wynajmowanym lokalu w G., którego głównym najemcą jest matka powódki. Pozwana pracowała do lutego 2009 i do czasu utraty pracy regularnie spłacała swoje należności. Oprócz zadłużenia wobec strony powodowej pozwana ma również zobowiązania względem L. Banku oraz Banku (...) na łączną kwotę 3.700,00 powiększoną o należne odsetki. Miała również kredyty w G. M. Bank - należności z tego tytułu są ściągane przez komornika.

Dowód: przesłuchanie pozwanej A. Z. k. 84-85; zaświadczenie z ZUS, k. 63; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 64; USG ciąży, k. 65; karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 66.

W tym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Przepis art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe stanowi, iż przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanej należności wynikającej z zawartej przez pozwanego z jej poprzednikiem prawnym umowy kredytu przy użyciu karty kredytowej.

Dokonane ustalenia Sąd poczynił w oparciu o dowody z dokumentów opisanych szczegółowo wyżej pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Do ustalenia stanu faktycznego posłużył także dowód z przesłuchania pozwanej A. Z.. W tym miejscu należy podkreślić, iż podniesione przez stronę powodową okoliczności zawarcia z pozwaną umów będących podstawą roszczenia jak również jego wysokość i wymagalność zasadniczo miały charakter bezsporny i w zakresie należności głównej zostały przez pozwaną uznane. Pozwana jedynie wniosła, aby zasądzone od niej na rzecz powoda świadczenie zostało rozłożone na raty, a w zakresie żądanych odsetek i kosztów monitów i upomnień powództwo zostało oddalone.

Wobec powyższego za podstawę rozstrzygnięcia w części dotyczącej należności głównej Sąd przyjął przepis art. 213 § 2 k.p.c., zgodnie z którym Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Zasadniczo Sąd jest związany uznaniem, jest jednak z urzędu zobowiązany do dokonania oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a ocena ta winna być dokonana w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.

Na gruncie przedmiotowej sprawy w świetle ustalonego stanu faktycznego uznanie powództwa przez pozwaną należy uznać za zgodne z zasadami współżycia społecznego oraz nie można przyjąć, iż zmierza ono do obejścia prawa. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przedłożone przez stronę powodową dokumenty w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty nr (...) nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że to właśnie pozwana była jej stroną. Powód udowodnił także dokumentami w postaci przedmiotowej umowy oraz załączonego do niej regulaminu, a także wykazu operacji na rachunku karty wysokość oraz wymagalność dochodzonego roszczenia.

Wobec powyższego brak było w ocenie Sądu podstaw do zakwestionowania przyznania powyższych okoliczności przez stronę pozwaną, w związku z czym Sąd zasądził od pozwanej zgodnie z ograniczonym żądaniem pozwu na rzecz strony powodowej kwotę 2.915,62 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 24% w stosunku rocznym, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne liczonymi od kwoty 2.190,00 zł od dnia 15 września 2012 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 212,01 zł od dnia 17 września 2012 r. do dnia zapłaty, umarzając postępowanie w pozostałym zakresie.

Strona powodowa w piśmie z dnia 27 maja 2013 r. w związku z wpłatami dokonanyymi przez pozwaną po wniesieniu pozwu cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 150 zł względem odsetek kwotowych.

W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Natomiast w myśl art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Skoro zatem powód skutecznie cofnął powództwo, a cofnięcie zostało uznane za dopuszczalne, uzasadnionym jest umorzyć postępowanie co do cofniętego powództwa.

Sąd nie uznał za uzasadnione oddalenia powództwa w zakresie odsetek i kosztów monitów i upomnień, albowiem powódka nie udowodniła, że była błędnie informowana, że posiada ubezpieczenie z tytułu utraty pracy. Nadto nie sposób uznać roszczenia strony powodowej w tym zakresie za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwana bowiem wielokrotnie przed wniesieniem pozwu była wzywana o zapłatę należności żadnej pozewem.

Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia należności zasądzonej pozewem na raty, albowiem pozwana ma zadłużenia w innych bankach – niektóre egzekwowane przez komornika. Rozłożenie tej należności na raty mogłoby spowodować, że inni wierzyciele – mający wierzytelności stwierdzone tytułami wykonawczymi byłiby w lepszej sytuacji niż strona powodowa. Oprócz zadłużenia wobec strony powodowej pozwana ma również zobowiązania względem L. Banku oraz Banku (...) na łączną kwotę 3.700,00 powiększoną o należne odsetki. Miała również kredyty w G. M. Bank - należności z tego tytułu są ściągane przez komornika. Jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z 31 maja 2012 r. (I ACa 242/12, LEX nr 1321914) ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności

sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Nadto z uwagi na obecną sytuację majątkową i rodzinną powódki wątpliwym jest by wywiązała się ona z ustalonych rat. Pozwana o ewentualne rozłożenie należności na raty może zwrócić się do strony powodowej. Nie zachodzi więc w przypadku pozwanej szczególnie uzasadniony przypadek o którym mowa w art. 320 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnione jest treścią art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę powodową mimo uwzględnienia powództwa mając na uwadze jej ciężką sytuację majątkową i rodzinną.

Pozwana A. Z. jest osobą niepełnosprawną, zmagająca się z chorobami od dzieciństwa. Aktualnie pozwana utrzymuje się jedynie z renty socjalnej w wysokości 439 zł, a jej wydatki uległy zwiększeniu po urodzeniu dziecka. Pozwana ma na utrzymaniu córkę w wieku 2 miesięcy, jest w trakcie ustalania ojcostwa córki w Sądzie Rejonowym w Nysie. Mieszka wspólnie z matką w wynajmowanym lokalu w G., którego głównym najemcą jest matka powódki. Pozwana pracowała do lutego 2009 i do czasu utraty pracy regularnie spłacała swoje należności. Oprócz zadłużenia wobec strony powodowej pozwana ma również zobowiązania względem L. Banku oraz Banku (...) na łączną kwotę 3.700,00 powiększoną o należne odsetki. Miała również kredyty w G. M. Bank - należności z tego tytułu są ściągane przez komornika.

Warto tu także przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego z uzasadnienia postanowienia z dnia 14 września 2012 r. (I UZ 86/12, LEX nr 1228427) gdzie stwierdzono, że podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. stanowią konkretne okoliczności danej sprawy przekonujące o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Stanowią je zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące poza nim, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Sytuacja rodzinna i majątkowa pozwanej wskazuje, że obciążenie jej kosztami postępowania byłoby w jej sytuacji sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.

Wynagrodzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu pozwanej przyznano na podstawie art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2010.10.65 j.t. ze zm.). Zgodnie z tym przepisem koszty pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wynagrodzenie to ustalono zgodnie z § 15-17 oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Pełnomocnik z urzędu pozwanej złożył oświadczenie, że koszty te nie zostały pokryte w całości lub części.